

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حسین بهادری

۰۱ می ۲۰۲۱

خجسته باد اول ماه می روز جهانی کارگران

مراسم اول ماه می روز جهانی کارگر، سمبل همبستگی بین المللی این طبقه در سراسر جهان در شرایطی برگزار می شود که امروز بیش از هر زمان کارگران جهان با فقر روزافزون، بیکاری، خشونت دولتی، دستگیری، شکنجه، عدم اطمینان به آینده، تبعیض و نابرابری روبه رو بوده و در شرایطی که اپیدمی کرونا جان انسان های فقیر و کارگران را بیشتر از دیگران می گیرد برای تهیه لقمه نانی از جان مایه می گذارند.

در جمهوری اسلامی ایران موقعیت اقتصادی کارگران روز به روز در نتیجه به کار گیری دستور عمل های نهادهای امپریالیستی، چون صندوق بین المللی پول بانک جهانی و تجارت جهانی مبنی بر خصوصی سازی و حذف سوبسیدهای نیازمندی های ضروری سخت تر می شود و به گفته دکتر صادق پیوسته، جامعه شناس اقتصادی ۷۰ درصد از ۴۰ میلیون خانواده کارگری زیر خط فقر قرار دارند. برای رژیم و سرمایه داران جان و زندگی نیروی کار هیچ ارزشی ندارد تنها معیارشان در اقتصاد کشور دلالتی، دزدی، اختلاس، رانت خواری و ثروت اندوزی است.

در شرایطی که اکثریت مردم به ویژه بر کارگران با دو ویروس خطرناک و کشنده یکی کرونا و دیگری نظام اسلامی درگیر هستند واگذاری کارخانه های صنعتی به ویژه مؤسسات کلیدی کشور مثل کارخانه ماشین سازی تبریز، هپکو،

نیشکر هفت تپه و ... به پادوهای نظام و تغییر روزمره قانون کار به نفع تصاحب کنندگان اموال عمومی هزاران کارگر، بیکار و به قعر دره فقر مطلق سقوط آزاد می کنند.

در مقابل این همه وحشی گری و استثمار سیستم سرمایه داری کارگران جهان هرروز در سراسر جهان دست به اعتراض و اعتصاب علیه شرایط غیر انسانی می زنند و با به جان خریدن خطرات بسیاری از جمله اخراج ، دستگیری، شکنجه و بازداشت طولانی مدت ، علیه سیستم استثمار انسان از انسان به مبارزه و اعتراض بر می خیزند. در ایران به علت آشکار شدن بحران های سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی و گندیدگی ساختار نظام جمهوری اسلامی، تضادهای حل نشدنی موجود به مرحله ای رسیده که اکثریت مردم ایران را درمقابل رژیم قرار داده است. در چنین شرایط، تاریخ وظیفه مهمی در برابر طبقه کارگر و بخش آگاه آن قرار داده. با توجه به این که قدرت طبقه کارگر در دو فاکتور مهم یعنی تشکل و آگاهی طبقاتی نهفته است و نظر به این که طبقه کارگر در مبارزه طبقاتی با سیستم سرمایه داری بدون داشتن تشکل های مستقل خود یعنی حزبی که حافظ منافع روزمره و آینده طبقه کارگر باشد و اتحادیه های سراسری کارگران به مثابه تسمه اتصال حزب با طبقه و توده مردم نمی تواند در تغییر تحولات جامعه نقش داشته باشد. بنابراین فعالان جنبش کارگری دو وظیفه تخطی ناپذیر دارند:

۱ -مبارزه خطی با انحرافات بورژوازی، خرده بورژوازی و پروژه حزب سازی تشکل هائی که حداقل چهل سال در خارج از کشور به نحوی موجودیت خود را حفظ کرده و برای جنبش نسخه می پیچند و ادعای رهبری دارند.

۲ -در نبود حزب سیاسی طبقه کارگر به مثابه ستاد رهبری کننده درنبردطبقاتی باسیستم سرمایه داری با استفاده از تجربیات و دستاوردهای کارگران در ۱۳۵ سال گذشته (از نخستین فراخوان کارگران شیکاگو برای برگزاری اعتصاب سراسری کارگران شیکاگو در روز ۱می ۱۸۸۶ تا به امروز) به امر تشکل یابی کارگران در حزبی با جهان بینی سوسیالیسم علمی و تدوین ستراتیژی و تاکتیک مبارزاتی براساس تحلیل مشخص از شرایط عمومی ایران تلاش کنند. تجربه رویدادهای سال ۵۷ در عمل ثابت کرد که طبقه کارگر فقط در شرایطی می تواند تغییر و تحولات اجتماعی را، به نفع اکثریت مردم ، ملیت های تحت ستم و کارگران مهاجر کشور جنگ زده افغانستان که تحت ستم و استثمار چند لایه سرمایه داران قرار دارند رقم بزنند که در مبارزه علیه سیستم موجود در جامعه به مثابه یک طبقه متشکل برای حفظ منافع طبقاتی خود و اکثریت مردم نقش تعیین کننده داشته باشد.

فرخنده و پرشکوه با اول ماه می روز جهانی کارگر

زننده و برقرار با همبستگی کارگران جهان